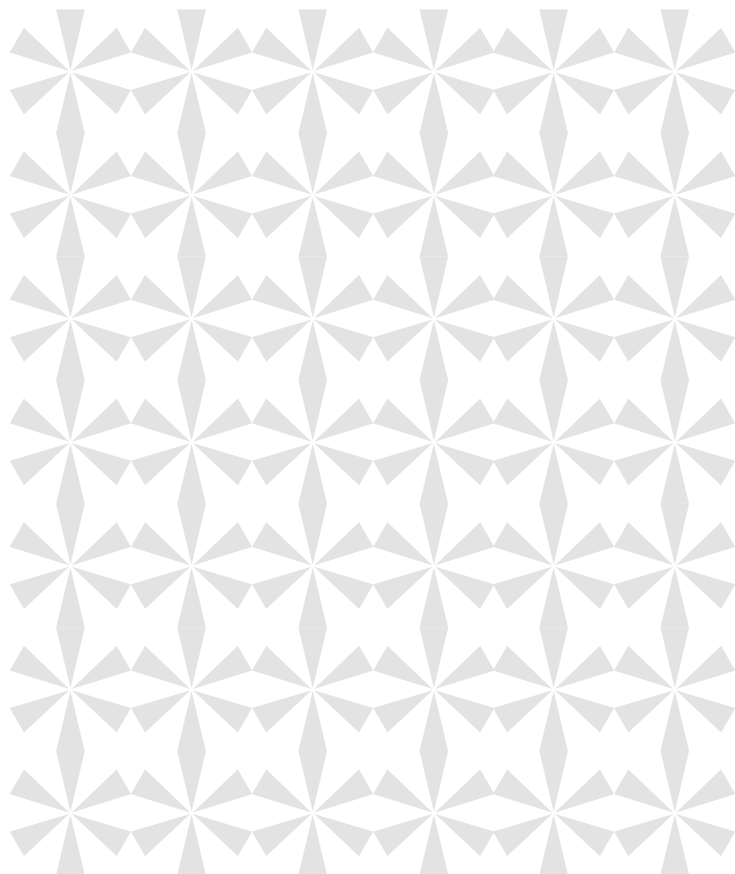

LASKAV*ST

*NADĚJE ZLÍN
OBČASNÍK 2024

Ahoj milí přátelé a příznivci Naděje,

možná vás překvapilo tohle oslovení – ahoj. Většinou ho používáme k pozdravení lidí, kteří jsou nám známí a se kterými si tykáme. Existují však výjimky, kdy můžeme i zcela neznámého člověka takto oslovit. Běžně se tak zdraví vodáci a také turisté v horách.

Jednou jsme stoupali cestou směrem k Zelenému plesu a potkali jsme anglicky mluvící mladé muže. Když procházeli kolem a já je pozdravila: „Ahoj“; zeptali se mne, co to znamená, proč to všichni říkáme? Přiznám se, že jsem tehdy nevěděla. Takto mne to naučila moje maminka, se kterou jsme v Tatrách trávily spousty času. Odpověděla jsem, že je to tak v horách tradiční a je tato odpověď uspokojila. A pak jsem jen slyšela, jak další turisté, co šli za mnou, nadšeně zdravili: „Ahojoj!“

Nedalo mi to, a hned večer jsem hledala, kde se vzalo takové oslovení lidí, které zřejmě potkáváme prvně v životě. A odpověď je prostá. V horách se můžeme poměrně náhle dostat do svízelné situace, a pomoc může být daleko od nás, často až dole v údolí. V tu chvíli jsme na sobě navzájem závislí. Pozdravem „Ahoj“ říkám: neváhej se mne zeptat na cestu, či zda tě v místech, odkud přicházím, nečeká nějaká překážka. Ráda ti poskytnu radu, popovídám si, nebo vytáhnou lékárničku a ošetřím tvé poraněné koleno. Očekávám, že ty bys udělal to samé pro mne. Ať už jsme starší či mladší, zkušený turisté nebo jsme v horách poprvé, jsme si rovni. Pozdrav zde není jen slušnostní frázi, ale představuje vzájemné ujištění, že jsme tady jeden pro druhého.

Ve svém životě každý někdy procházíme horou problémů nebo máme pocit, že procházíme údolím tmy, a že na nás nezůstala nitka suchá a domů do bezpečí je daleko. Tehdy moc rádi uslyšíme: Ahoj, potřebuješ pomoc? Potřebuješ si jen odpočinout, poradit nebo sdílet své obavy? Kéž máte vždy nablízku někoho, kdo řekne: „Ahoj, jsem tady pro tebe.“

Krásné letní dny plné odpočinku a šťastných pozdravů,

RENATA GABRHÉLÍKOVÁ
OBLASTNÍ ŘEDITELKA

STŘÍPKY Z DOMOVA

Letošní rok je pro nás v domově významný na životní jubilea. V únoru jsme oslavili 101. narozeniny paní Věry Kovaříkové a v červnu oslavila 100 let paní Anna Novotná. **Co obě ženy spojuje?** Obě klientky jsou dámy, které jsou milé ke svému okolí, skromné a vděčné. Obě jsou obklopeny širokou milující rodinou, která je často navštěvuje. Jistě to nebude náhoda!

V uplynulých měsících se to u nás v domově hemžilo studenty na praxích. Je to pro nás vítané oživení a také pomoc. Ráda si vyslechnu jejich postřehy: „Musím vám říct, že vaši senioři mají bohatší společenský a kulturní život než my mladí!“ A to je pravda. Kromě obvyklého pravidelného programu a četných hudebních vystoupení, k nám vůbec poprvé přijela operní pěvkyně paní Blanka Šrůmová a po dlouhé době nás navštívili poníci.

Na službě domova se zvláštním režimem jsme znovu obhájili certifikaci kvality Vážka. Jsme na to patřičně hrdí, protože měřítko kvality v pobytových službách se neustále posouvají výš a výš a nás to nutí neustrnout a stále se rozvíjet. S tím také souvisí velký vzdělávací projekt pro zaměstnance domova v oblasti paliativní péče, který odstartoval v červnu. A protože je dobré vyměňovat si zkušenosti v praxi a hledat inspiraci, vydali se naši pracovníci na stáž do domova v Nedašově. Na září plánujeme stáž v domově v Tlumačově, právě tam totiž rozvíjejí koncepty péče, kterými se chceme ubírat.

Zapojili jsme se do projektu Psaní od srdce, jehož smyslem je přinášet radost seniorům a přispívat k odstraňování bariér mezi lidmi i generacemi. Přišlo nám 37 dopisů. A protože to byly dopisy opravdu milé, pozvali jsme k nám jednu celou třídu s paní učitelkou ze ZŠ Polešovice po prázdninách na návštěvu. Moc se těšíme na osobní setkání s pisateli dopisů, věříme, že to teprve naplní smysl projektu.

Přeji všem krásné léto plné slunce, zážitků a milých setkání!

ŽANETA ZLÁMALOVÁ
VEDOUČÍ DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

Loňský rok se v sociální rehabilitaci nesl v duchu víření. Myslíte, že letos „plujeme v klidných vodách a hongáme nohama?“ Ale kdepak! :-) Jednak v terénní službě to ani snad nejde a my jsme se do práce pustili vervou nám vlastní. Od začátku roku jsme přijali do Sociální rehabilitace 9 klientů, brzy přibudou další dva a jejich zakázky jsou opravdu různorodé. **Všechny zakázky ale mají společný cíl: aby naši klienti byli co nejvíce samostatní.**

Někdy se jedná o zdánlivé maličkosti, jindy o velké věci. Například konečně sám zvládnout cestu odněkud někam. Představte si to, je vám padesát a nikdy jste nikam nejel sám. A teď si představte tu radost, když se to v rámci nácviků děje! A povede. Nebo vědět, jak se hledá práce, co takový proces obnáší a v té práci se zaučit, protože jste nikdy předtím nepracovali. Pro někoho je zakázka pro naši službu, jak se naučit objednávat si v bufetu, kam by klient sám třeba nešel, protože se také učí poznávat peníze. Také pomáháme našim klientům zpracovat informace – ať už je to psaný text, nebo vysvětlit to, co říká doktor. Moc se radujeme s každým úspěchem našich klientů. Těší nás, když se našim klientům daří osamostatnit, že dělají pokroky, případně nám dávají zpětnou vazbu, že se jim daří díky nám. Což je pro nás znamení, že jdeme po dobré cestě.

Co se týče onoho zmíněného „víření“, tak to se v personální oblasti našťásti zastavilo a tvoříme v sociální rehabilitaci stabilní tým, který se doplňuje, souzní, ale i vzájemně diskutuje, hledá možnosti, jak dělat práci co nejlépe a dokáže se zastoupit. Což není samozřejmostí, ale velkým benefitem, na který nahlížíme s vděčností, zejména v dny, kdy naše práce není lehká. Také máme radost, že se nám daří udržet si pravidelné středeční intervizní porady s naší milou metodičkou, Uršulou Klimszovou, kde se nejenže věnujeme revizi standardů kvality, ale také sdílíme naše úspěchy i těžkosti, protože i taková někdy sociální práce je. A když se někdy situace zdá být zapeklitá a nemá snadné řešení, nebo vstupují-li do toho další lidé, třeba rodinní příslušníci nebo opatrovník, vytvoříme společně „podpůrný tým“ klienta. Využíváme case management a facilitaci kolegyně Barbory Bártkové, případně se k nám připojují i kolegové z dalších služeb, díky čemuž můžeme klientovi poskytnout komplexní podporu, kde každý má svou podpůrnou roli.

Abychom nasbírali ještě více inspirace, jak poskytovat kvalitní kooperující služby pro lidi s mentálním postižením, vyrazili jsme spolu s vedoucím služeb pro lidi s mentálním postižením, Radkem Vítkem, metodičkou, Uršulou Klimszovou a case managerkou Barborou Bártkovou hned do tří měst. A zvládli jsme to ve dvou dnech. Ač se to původně jevílo jako docela divoký nápad, nad kterým jsem osobně nejvíce pochybovala, bylo to velmi přínosné, protože jsme mohli porovnat, kde se chceme inspirovat, a naopak jakou cestou se vydat nechceme.

Nejvíce jsme byli nadšeni sociálními službami děčínské JURTY. A nejen sociálními službami, ale také prostory sociálního podniku, či lesní školy a školky, jsme byli ohromeni. :-) Odnесли jsme si hodně inspirace nejen pro sociální rehabilitaci.

Jen tak pro zajímavost... Skoro vše si vyrábí sami a snaží se o maximální samostatnost – od nábytku až po vybavení, ať už v rámci sociálně terapeutických dílen, nebo sociálního podniku (mají například vlastní pilu). **Ze zeleniny vypěstované na zahrádce se vaří v kuchyni.** Mají vlastní kořenovou čističku a obrovské hospodářství. Za druhé, sotva jsme přijeli, zděsili jsme se nepříznivě vyhlížejícího černého kouře linoucího se ze střechy. Za pár chvil jsme však byli ujisti, že hasit onen černý dým je nežádoucí, (i když vedoucí služeb i zájezdu se zdál být ochotným dobrovolným hasičem), neboť se jednalo o výpal keramiky ve venkovní peci, který se takto dělá asi 2x do roka a má svá opodstatnění v rámci dosažení požadované barvy glazury, které běžným výpalem v elektrické peci dosáhnout nelze.

Jednou za 5 týdnů máte víkendovou službu, a je jedno, zda jste pracovník v sociálních službách nebo ředitel. Kdy „vyfasujete“ traktůrek a na rozlehlých hektarech půdy jedete obstarat prasata, ovce, oslíky a krávy včetně býků! Jsem dost šťastná, že u nás ve zlínské NADĚJI nic takového nemáme, ale někteří kolegové kvitovali, že v rámci psychohygieny by taková práce nemusela být špatná. :-)

Ještě poslední bod, který mi utkvěl v paměti, když zmiňuji ta zvířata: jedna prasnice se necítila šťastná ve společnosti ostatních, kdy neustále polehávala a vykazovala známky falešné březosti. No a oni prostě uznali, že není nic jednoduššího, než jí udělat samostatný výběh, ve kterém se cítí dobře. A my jsme si s kolegy řekli „wow“, oni myslí i na individuální

potřeby i té prasnice a jak přirozeně respektují taky fakt, že někdo to může mít v životě jinak než ostatní, co na tom, že je to prase. Potřebuje to a my to prasátko podpoříme. To mi osobně přišlo moc hezké, že sociální práce může vypadat i takhle.

Na závěr takové malé sdílení z praxe, jak vhodně zvolená sociální služba může zásadně ovlivnit fakt, že můžete žít samostatný život podle svých představ.

Napsat tyto řádky mě inspirovalo tehdy, kdy jsme se s Monikou a Danem nedávno potkali u nich v domě před výtahem. Poprosila jsem je, zda bych je mohla „zvěčnit“, protože když jsem se na ně podívala, v tu chvíli mi došlo, kolik toho mají společného. Nejen, že jsou sousedi z jednoho domu.

Oba dva znám mnohem déle, než jako klienty sociální rehabilitace. Oba žili ve velkokapacitním ústavu sociální péče. Tehdy se o domově pro osoby se zdravotním postižením mluvit nedalo. Moničiny příběhy jsou často jako z filmu Requiem pro panenku, kde si ostatně doopravdy zahrála! Pak ale přišla transformace a oba se mohli přestěhovat do chráněného bydlení. Moničina cesta k samostatnému životu začala na Kopretině na Velehradě, kde vzniklo tehdy chráněné bydlení, Dan bydlel v chráněném bydlení otrokovické NADĚJE. Pak se oba ještě různě stěhovali, aby našli místo, kde se budou cítit dobře. Po čase se zjistilo, že ani chráněné bydlení není služba, kterou potřebují, protože jsou vlastně dost samostatní. A s malou podporou sociální rehabilitace žijí dneska každý ve svém bytě, podle svého. A tak si říkám, že je to vlastně úžasné, že takovou možnost oba měli, že nemusí nikde bydlet s několika dalšími lidmi, že jim dnes nikdo nemluví do toho, co mají jíst, co si mají oblékat, kdy mají jít spát.

A tak si v Sociální rehabilitaci říkáme, že pokud se takové příběhy dějí, pokud i my můžeme být součástí změny, **jestliže** se nám povede někoho něco nového naučit, byť by to byla jen jedna malinká věc, **možná je to pro naše klienty také začátek „nové éry“.**

MARKÉTA TRNKALOVÁ
VEDOUČÍ SOCIÁLNÍ REHABILITACE

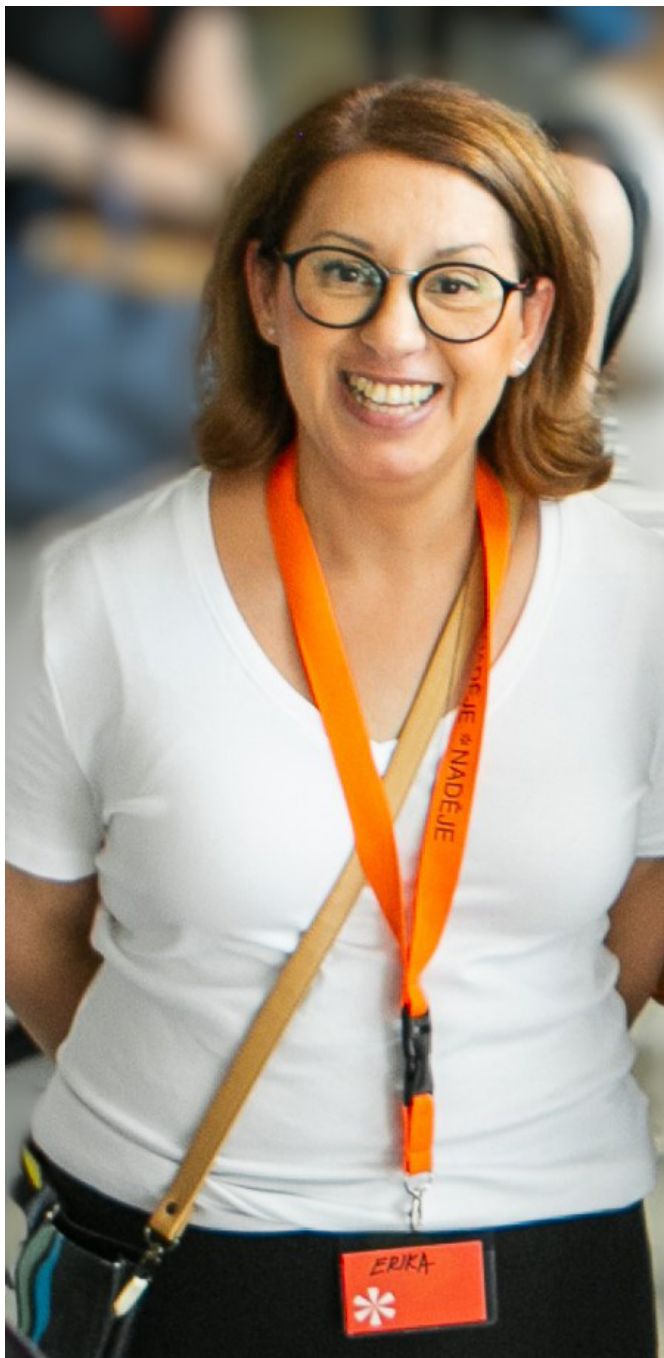
FESTIVALOVÝ PŮLMARATON MONET+ ZLÍN

Ten, kdo už mě zná, ví, že sport hraje v mém životě důležitou roli. Pro mnohé tak nebylo překvapením, že jsem přišla s nápadem zaběhnout si společně v rámci Festivalového půlmaratonu ve Zlíně štafetu a reprezentovat tak naši organizaci. Najít do našeho týmu zbytek běžců ale nebylo tak úplně snadné. Běh je totiž pro mnohé už od základní školy nepochopitelnou činností.

Prvního parťáka jsem měla hned – Davida Hrůzka – člověka do nepohody, který je pro každou srandu. Bez tréninku a s předzávodním cigárkem to zvládl na výbornou. Druhý parťák už byl oříškem – moje kolegyně Jitka Chlupová. Teprve před nedávnem totiž s běháním začala a proto měla velké obavy, jestli to vůbec zvládne. Daly jsme si ale spolu pár ranních předzávodních výběhů a nakonec se z toho stal její osobní rekord. Třetího parťáka se mi podařilo najít v nedalekých sociálně-terapeutických dílnách – Kateřinu Pokludovou. Katka je už ostřílená běžkyně, která si zaběhla i celý půlmaraton a teď se věnuje spíše orientačnímu běhu. A proto se není čemu divit, že tento závod zvládla levou zadní.

A co já? Já budu doufat, že za rok poběžíme znovu a náš společný čas bude zase ještě o něco lepší. Tímto chci moc poděkovat našemu „nadějnému týmu“ za výsledky, které předvedli, a hlavně za to, že jsme to společně zvládli za krásných 1:59:18. Velké díky samozřejmě patří také našemu fanklubu z řad kolegů a klientů, bez kterých by to prostě nebylo ono.

KATEŘINA ČERVINKOVÁ
SOCIÁLNÍ PRACOVNICE DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

PŘEDSTAVENÍ ERIKY FICEK

Jmenuji se Erika Ficek a v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež ve Vizovicích působím od května roku 2023. K této profesi jsem se dostala tak, že mé první pracovní zkušenosti byly v jiném NZDM, kde jsem působila cca 3 roky. Následně jsem prošla různými zařízeními, kde jsem pracovala s dětmi. Dá se říci, že tato práce s dětmi mě naplňuje celoživotně. Mám vystudovanou školu v Olomouci – vychovatelství se zaměřením na sociální práci.

Jak jsem již zmínila, práce s dětmi mě naplňuje a v rámci této práce se zaměřuji na smysluplné využívání volného času dětí, které vedu k práci s keramickou hlinou. Tuto činnost miluji a své zkušenosti předávám dětem.

Nedávno jsem se šťastně vdala. Ráda chodím do přírody, plavu, tančím a dále se věnuji výtvarné a rukodělné činnosti.

Cením si toho, že současná práce je i mým koníčkem a předávám dětem to, co i mě baví. Práce s klienty je různorodá a při práci je dostatek času na povídání si s nimi, co je trápí nebo co zrovna prožívají.

V další práci se budeme snažit nabízet dětem více aktivit, které budou zaměřeny na ekologii. Dětem nabízím činnosti, které je baví a kterým rozumím.

Mé roční působení v NZDM hodnotím následovně: podařilo se mi s klienty navázat kamarádké vztahy a vzájemnou důvěru. Vidím pokroky dětí a také to, že děti do NZDM chodí rády.

ERIKA FICEK
SOCIÁLNÍ PRACOVNICE

DENNÍ STACIONÁŘ...

Všichni ve stacionáři, klienti i pracovníci, jsme se těšili na jaro. Na slunečné dny a oteplení, abychom s klienty zase mohli chodit na procházky do neda-
lekého parku a potkávat se tak společně s klienty i s pracovníky z druhého
denního stacionáře. Dva stacionáře máme od sebe sice neda-
leko, ale nap-
něná kapacita nám neumožňuje setkat se ve vnitřních prostorách. Výjimkou
jsou společné akce v domě pokojného stáří, kde se můžeme sejít všichni.

Před stacionářem na ulici Voženílkova máme nově namontovanou markýzu,
ze které máme velkou radost. Markýza nám umožní sedět s klienty venku
i v letních dnech. Doufáme, že se nám podaří zajistit markýzu také ke staci-
onáři na Zelinově, aby ji mohli využívat všichni klienti.

Oba stacionáře také obhájily certifikát Vážka s výborným výsledkem. Je
to takové pomyslné ocenění hlavně pro pečující personál, že svoji práci
dělají výborně.

JANA VRBOVÁ
VEDOUcí DENNÍHO STACIONÁŘE

NADĚJE MÁ E-SHOP

I když se o tom moc neví, existuje e-shop NADĚJE. Stojí za to si ho otevřít!
<https://eshop.nadeje.cz>

Můžete se tady dozvědět, jak „ULICE POMÁHÁ ULICI“ a koupí díla některého streetartového umělce tak podpořit lidi bez domova. V sekci s tričky se můžete „nadějně“ obléknout. Abyste se mohli ustrojít do nového trička, je třeba se důkladně umýt, takže doporučujeme přihodit si do košíku také mýdlo, které vyrábí klienti Litoměřické NADĚJE.

My ve Zlíně nezůstáváme pozadu a plánujeme se připojit a nabídnout děla našich klientů ze sociálně terapeutické dílny. Brzy si je budete moci objednat.

Vybrali jsme výrobky, na které jsme pyšní. Vybrali jsme výrobky, které vám chceme doporučit. Vybrali jsme výrobky, které s sebou nesou příběh jejich tvůrců.

Tady jsou některé z nich:

Svíčky pro vás vyrobil ROMAN, který rád sleduje sportovní a politické dění. Fandí hokejovému klubu Berani Zlín. ROMAN má jasno v tom, že „politika stojí za prd“, a proto vyrábí svíčky (asi už dvacet let). Jde mu všechno. Svíčky jsou podle něj především na okrasu, ale je možné je využít, třeba když vypadne proud nebo když máte narozeniny. Večer i ráno. Na okně i na stole. ROMAN tvrdí, že jeho výrobky se líbí především ženám, ale zaplatit by je prý měli muži...

Kuličkovou misku pro vás vyrobil DJ MILAN ve spolupráci s RENATOU. Když MILAN pouští muziku, RENATA ráda tančí. Když RENATA šoulá 300 kuliček, MILAN ji občas pohladí, a to jí vykouzlí úsměv na rtech. Jsou sehraný tým sportovců. Nemají-li ruce od hlíny, daří se jim glazurami vytvářet jedinečné barevné originály. Misku by doporučili všem, protože kdo nemá rád ovoce, může do ní nasypat třeba brambůrky XXL nebo ji naplnit bramborovým salátem o Vánocích. Květina by misce také slušela...

Koberec pro vás utkala SILVA, která pamatuje založení Zlínské NADĚJE (již 32 let) a zažila ji v časech dobrých i lepších. Začínala na malém stavu, ale překonala své obavy a dnes vyrábí i koberce velké. Silva dává přednost pestrobarevným výrobkům, které rozzáří každý prostor. Když k ní přijдете domů, obvykle tam voní oblíbená rajská polévka nebo aviváž. SILVA doporučuje: pokud polijete koberec rajskou polévkou, perte v pračce na 30 °C bez aviváže.

S RADOSTÍ DO PRÁCE

S myšlenkou zlepšit prostředí pro příchozí návštěvníky se vrací týden co týden klienti STD do prostor ZOO Lešná. Po zimní pauze jsme koncem měsíce dubna zahájili sezonu venkovních prací, o které je ze strany klientů čím dál větší zájem. Nabízí nám možnost pracovat v jiném, přírodním prostředí a zdokonalovat zcela odlišné dovednosti než při dílenských činnostech. Někdy sluneční paprsky odhalují krásná zákoutí, což nás motivuje k práci, jindy se musíme popasovat s nepřízní počasí. I to je však přirozenou součástí pracovních terapií. Kolemjdoucí návštěvníci vnímají hodnotu námi vykonané práce, klienty často pozdraví, povzbudí, což je další velkou motivací.

ZOO Lešná děkujeme za dlouholetou spolupráci a příležitost pro realizaci našich klientů, paní Pončíkové pak za ochotu, vstřícný přístup a čas, který nám několikrát do měsíce věnuje při samotných pracovních činnostech.

MICHAL KŘÍŽKA
VEDOUcí PŘÍMÉ PÉČE

ÚSPĚCHY A NOVÉ ZAČÁTKY: PODPORA V CHRÁNĚNÉM BYDLENÍ

V chráněném bydlení máme obrovskou radost z úspěchů dvou mladých mužů, kteří nedávno završili své střední vzdělání v oboru pečovatelské služby. Tito klienti za naší podpory a vedením úspěšně složili závěrečné zkoušky a slavnostně obdrželi své výuční listy. Tato cesta nebyla snadná, ale jejich odhodlání a tvrdá práce přinesly ovoce.

Naši pracovníci v chráněném bydlení je po celou dobu jejich vzdělávacího procesu s velkou péčí podporovali. Poskytovali jim individuální pomoc při učení na závěrečné zkoušky, pomáhali s přípravou studijních materiálů a motivovali je k překonání všech výzev, které se během studia objevily. Během samotných závěrečných zkoušek jim byli oporou a povzbuzovali je. Když nastal čas slavnostního předání výučních listů, stáli po jejich boku a sdíleli s nimi radost z dosaženého úspěchu.

Úspěchy těchto mladých mužů jsme společně oslavili na speciální akci v chráněném bydlení. Oslava byla plná radosti, uznání a naděje do budoucna. Byla to nejen připomínka jejich dosažených výsledků, ale také příležitost podělit se o jejich plány do budoucna.

Jeden z těchto mladých mužů se rozhodl pokračovat ve studiu a zvolil si obor prodavač. Jeho zájem o obchod a komunikaci s lidmi ho motivoval k dalšímu vzdělávání, které mu otevře nové možnosti a příležitosti.

Druhý mladý muž by rád našel zaměstnání ve zdravotnickém nebo pečovatelském oboru. Jeho vášeň pro péči o druhé a touha pomáhat ho vedou k hledání práce, která mu umožní uplatnit své dovednosti a znalosti získané během studia. Věříme, že s naší podporou a jeho odhodláním se mu podaří najít vhodné zaměstnání, kde bude moci plně využít svůj potenciál.

Úspěchy těchto mladých mužů jsou krásným příkladem toho, jak může podpora v chráněném bydlení přispět k rozvoji a úspěchu jednotlivců. Jsme nesmírně hrdí na jejich úsilí a těšíme se na další kroky jejich životních cest.

JITKA SLOVÁKOVÁ
VEDOUcí PŘÍMÉ PÉČE

13. ROČNÍK KABELKOVÉHO VELETRHU

Letos proběhl již 13. ročník úspěšného Kabelkového veletrhu. Ženy a kabelky, to je velká kapitola, o které by se dal natočit minimálně celovečerní film. O tom ovšem také svědčil fakt, že již před 15. hodinou stály před vstupem do Městského divadla Zlín zástupy žen, které čekaly, až se otevřou „brány“ divadla a pustíme je dovnitř. V tu chvíli už jsme věděli, že letos to bude stát opět zato!

Přípravy na Kabelkový veletrh začaly již před několika měsíci a vše, co bylo naplánováno se do puntíku vydařilo. Za to patří velký dík celému týmu Kabelkového veletrhu a všem následujícím dárcům a dodavatelům. Letos nám opět tvořilo krásný hudební podkres duo Markéta Vodičková & Filip Vítů. Mohli jste si dopřát výbornou kávu Brazílii Pink Star (která mimo jiné vyhrála potravinářského Oscara) od „Coffeespot pražírna kávy“. Kávu vám s úsměvem připravily naše zaměstnankyně. K výborné kávě jste si mohli vychutnat luxusní makronku od holek z Kašavy „Od srdéčka“ nebo výborný koláček od „Pekárna Nováček“.

Pohled na rozzářené ženy s jiskrami v očích a radostí, že ulovily tu nejlepší kabelku byl opravdu k nezaplacení. Mezi všemi zaměstnanci a dobrovolníky jsme cítili, jak úžasná energie na „kabelkáči“ panuje! Úžasný byl i scénář, kdy ženy ověšené kabelkami přebíraly do jedné volné ruky kávu a zároveň makronku s koláčkem, ale nakonec si kabelky stejně odložily na zem a vychutnaly si tu svou chvíli. Kabelkami v kombinaci s hudbou a občerstvením jsme chtěli vytvořit atmosféru, kdy se každá z vás bude moct na chvíli zastavit a vychutnat si tu svou chvíli, kterou mnohdy za ten den pro sebe nenajdeme. Na veletrhu bylo letos více než 1000 kabelek. Kromě použitých kabelek, které jste nám nosili, jsme měli VIP koutek s úplně novými, převážně koženými kabelkami a batůžky, které nám darovaly firmy Blaire.cz a Lagen. Firma Lagen nám do VIP koutku darovala také krásné kožené dámské i pánské peněženky a pásky. Také ještě hromadně

děkujeme firmám Vasky, Blaire.cz a Lagen za kabelky, které jste nám darovali do online akce, kde se nám díky vaší pomoci a našim úžasným dražitelkám podařilo vydražit rovných 11 900 Kč.

Letošní výtěžek z Kabelkového veletrhu je 88 302 Kč a poputuje do našich Sociálně terapeutických dílen na zlepšení pracovních podmínek a nákup materiálu pro naše klienty s mentálním hendikepem. Na závěr chceme poděkovat všem našim zaměstnancům dobrovolníkům, kteří se podíleli jakýmkoli dílem na tomto úžasném dni. Ať už na organizaci nebo přímo na akci, všichni jste byli ÚŽASNÍ! A úplně nejvíc samozřejmě děkujeme vám vše, kteří jste nám buď darovali svou kabelku nebo si přišli zakoupit, či vydražit tu „svou“. Protože celý Kabelkový veletrh je POMOC, CO SE NOSÍ! Děkujeme!

TEREZA DRÁBKOVÁ
PR SPECIALISTKA

LOUKOVÁNÍ 2024

Ve zlínské oblasti NADĚJE je nás již víc jak sto zaměstnanců, a proto není vůbec jednoduché se přes rok jen tak sejit a popovídat si.

K tomu, abychom se mohli sejit v klidu a pohodě jsme v červnu pro své spolupracovníky, své bývalé spolupracovníky, maminky na mateřské dovolené a dobrovolníky uspořádali již druhý ročník „Loukování“.

A proč zrovna název „Loukování“? Protože akce se již podruhé konala v Hospodě na hřišti v Loukách, kde se o nás mimo jiné výborně postarali. Za vaši péči vám moc děkujeme!

Také děkujeme úžasné kapele Gaudeon band, která nám hrála k poslechu a dokonale rozproudila zábavu.

Povídalo se, tančilo se, grilovaly se hermelíny a špekáčky. Každý si mohl dát, na co měl chuť v místní hospůdce. Také se hrála Boccia.

A pro toho, kdo neví, co znamená Boccia? Jedná se o sport, který je podobný francouzskému petanque a je speciálně vytvořený pro lidi s těžkým tělesným postižením.

Máme radost, že jste přišli v tak hojném počtu a že se za námi přišli podívat i kolegyňky na mateřské dovolené s dětmi, naši bývalí zaměstnanci, ale také dobrovolníci.

Celé odpoledne bylo provázáno krásnou, klidnou atmosférou, kterou jsme společně vytvořili. Všude zářily spokojené oči a úsměvy na tvářích, a to pro nás bylo tou nejhezčí odměnou z dobře naplánované akce.

Děkujeme všem, kteří jste byli součástí a další rok se těšíme i na ty, kteří letos měli směnu nebo vám to časově nevyšlo.

TEREZA DRÁBKOVÁ
PR SPECIALISTKA

LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SPORTOVců

Na pět dnů sportování připravili trenéři klubu Berani Naděje sportovcům nabídku v různých sportech. Devět sportovců vyrazilo v doprovodu trenérů ze Zlína do sportovního areálu Skleníky přímo na kole a v průběhu soustředění vyjžděli na tréninky do okolí. Dalším sportem byl oblíbený stolní tenis, připraven byl jak venkovní stůl, tak vnitřní. Tréninku v bowlingu, který je také v areálu, se zúčastnilo všech 22 sportovců. Mezi sporty se účastníci mohli osvěžit v místním bazénu, další sportovní aktivity probíhaly na skvěle upraveném minigolfovém hřišti, u ruských kuželek, hráli se šipky. Také příznivci bocci si mohli na travnaté ploše v areálu zatrénovat svou oblíbenou hru. Novinkou pro naše sportovce byly zápasy v nohejbalu v pronajaté hale i tréninky v tenisu.

Každý den začínala rozcvička v 7.30 za účasti všech trenérů a velké většiny sportovců.

Zpestřením bylo společné fandění našim fotbalistům na Mistrovství Evropy v televizním utkání Česko-Turecko.

Kromě sportu se naši dýdžejové ujali i kulturního programu a na dva večery připravili diskotéku: i zde nechyběl pohyb ve formě tance doplněný individuálními tanečními vystoupeními sportovců.

Pět dnů v pohybu a pestrá nabídka sportovních aktivit splnila očekávání, která jsme od soustředění očekávali.

RADOMÍR VÍTEK
VEDOUCÍ SLUŽEB PRO LIDI
S MENTÁLNÍM HENDIKEPEM

30 LET POTRAVINOVÝCH BANK V ČESKÉ REPUBLICE

Letos slaví Česká federace potravinových bank 30 let od svého založení. Významné výročí jsme oslavili 19. června v Obecním domě v Praze na Slavnostním večeru, který byl zároveň zahájením výroční konference European Food Banks Federation - FEBA Annual Convention. Slavnostní večer proběhl pod záštitou paní Evy Pavlové, manželky prezidenta České republiky, paní Věry Kovářové Železné, 1. místopředsdkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a pana Bohuslava Svobody, primátora hlavního města Prahy.

Akce byla skvělou příležitostí k setkání zakladatelů federace, přes 300 zaměstnanců českých potravinových bank, 100 zástupců evropských potravinových bank, partnerů, dárců, dobrovolníků a podporovatelů. Součástí programu bylo také předání ocenění osobnostem potravinových bank.

Hlavní ocenění převzal z rukou první dámy, paní Evy Pavlové, zakladatel potravinových bank v České republice a také zakladatel NADĚJE, pan Ilja Hradecký. Gratulujeme!

Naše organizace Naděje, pobočka Zlín, je jedním ze zakladatelů Potravinové banky ve Zlínském kraji, a tak na Slavnostním večeru měla tu čest být přítomna i oblastní ředitelka Renata Gabrhelíková.

Slavnostní atmosféru doplnil Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod skvělým vedením dirigenta Petra Popelky předvedením cyklu symfonických básní Bedřicha Smetany Má vlast.

Aby systém potravinové pomoci mohl fungovat po celé republice a s celospolečenským dopadem takového rozsahu, je zapotřebí spousta mravenčí práce. Děkujeme vám všem – milým kolegům, dárcům, podporovatelům a dobrovolníkům, kteří jste součástí příběhu potravinových bank a píšete ho spolu s námi. Bez vás by uplynulých 30 let nebylo možných. Těšíme se na další společnou třicítku! ♥

BÁSEŇ PANÍ DUFKOVÉ: ZE ŽIVOTA V DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ

Ráno bývá lehká rozcvička,
aby ji zvládla každá babička.
Odpoledne po lehkém odpočinku,
po zahradě procházka, a pak s chutí na svačinku.
Zahrajeme si domino, člověče, karty,
na to už máme stálé party.

Jiné ráno zase mozek procvičíme,
tím, že mu nějaké otázky dáme.
Odpovědi bývají velmi různé,
někdy k smíchu, někdy hrůzné.
Jako maminky jsme dětem četli pohádky,
teď to máme nazpátky.
My sedíme jako děti a z úst Jitušky četba letí.

Občas se taky proměníme v kuchařinky,
a občerstvení máme do vteřinky.
Odpoledne v naší útulné kavárničce,
při pěkném filmu a při kafičku,
zakousnem se do rohlíčku.

Pravidelně za námi chodí naši milovaní pejsci,
z okna vidíme zajíčky, jak se pasou,
a taky ježečky, co své bodlinky pyšně nesou.
A tak se jedno dopoledne stalo,
že k nám stádečko koníčků zavítalo.
Pod pergolou si našli místečko,
a teď si nás pohladí, babičko.
A vy dědečci zpívejte písně o koních,
ať na zahradě zvoní podkovy i smích.
Do budoucna chceme věřit,
že nás ještě i jiná zvířátka přijdou potěšit.

HELENA DUFKOVÁ
KLIENTKA DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

BENEFIČNÍ VEČER NADĚJE * INTERHOTEL ZLÍN 11/10/2024 19.00

*NADĚJE

Výtěžek bude věnován na provoz služeb
pro lidi s mentálním hendikepem

K poslechu
a tanci zahraje

SHOWBAND GAUDEON BAND

Večerem Vás
provede

JAKUB MALOVANÝ

Můžete se
těšit na

BARMANSKOU SHOW
PROSECCO WALL
FOTOSPIN 360
TOMBOLU A DALŠÍ... *

Více informací
a vstupenky na

zlin@nadeje.cz
+420 771 261 160 *

KDO SI HRAJE, TEN JE MLADÝ DUCHEM

OBTÍŽNOST: PRŮMĚRNÝ

ZDROJ: <https://sudoku.cba.si/cs/>

					4	3	2	
		9		5				4
3					1	6		
8					2	1		
		7				4		
		6	5	3		2		
				1	3			
4		5		8				
7				2				

				5				1
5		6	9					
					1		3	4
2					7	1	4	5
						2		9
		8						
				1				
		3						2
8		4		6				

1		7						2
6								8
	5		6					
				5				4
			8		4			
	9			7				
	2		3					9
	8	5	9					
4							1	7

*NADĚJE

OBLAST ZLÍN
OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05

tel. 575 758 131
zlin@nadeje.cz
www.nadeje.cz/zlin

Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.